

ROLF SCHREINER:

Arild og Mohammad

Siden Mohammad Ali forlot denne verden nå i juni, e det på sin plass med litt mimring. Cassius Marcellus Clay jr. blei født 17. januar 1942 i Louisville i Kentucky, USA. Han viste tidlig at han hadde et stort talent for boksing, og Cassius va bare 18 år då han vant gull i klassen lett tungvekt i Sommer-OL i 1960. Seinare same året blei han proff.

26. juni 1959 presterte svenske Ingemar Johansson å vinna tittelkampen i tungvekt mod Floyd Patterson i New York itte knock-out i 3. runde. Men «Ingo» tapte returoppgjøret – Floyd Patterson vant på knock-out i 5. runde.

Så kom Charles «Sonny» Liston på banen – ein slugger som på ein måte va datidens Mike Tyson. Liston møtte Patterson i tittelkamp i Chicago i 1962, og Liston blei ny verdensmester i tungvektsboksing itte knock-out i 1. runde.

Då Patterson og Liston møttes te returkamp 22. juli 1963 i Las Vegas, blei det kort prosess og rein reprise: Liston vant igjen på knock-out i 1. runde.

25. februar 1964 møtte Sonny Liston ein ung utfordrar te tittelkamp i Miami – det va Cassius Clay så nå va blitt 22 år. Clay va ganske stor i kjeften onna oppladningen te kampen, og Listen måtte tåla ein god del saftige mobbing. Men bookmakerne holdt på Liston – han va 8 – 1 favoritt. Clay meinte han ville vinna ved å «float like a butterfly – sting like a bee».

Den unge utfordraren fekk inn mange gode slag, og itte seks runder kom ikkje Liston ud i ringen merr, pga. ein vond skulder – røntgenbildene viste at skulderen va ude av ledd. Dermed va Cassius Clay verdensmester.

«Jeg er den største som har levd, jeg må være den største noensinne,» sa den nye mesteren, og: «He wanted to go to heaven, so I took him down in seven.»

Itte kampen fant den nye verdensmesteren ud at Cassius Clay va et slave-navn, så han konverterte te muslim og tog navnet Mohammad Ali.

I returkampen mod Liston 2. mai 1965 i Lewiston, ein liden by i Maine, fekk Mohammad Ali inn et utrolig raskt og kraftig slag allerede i 1. runde, og Liston va slått. Faktisk va slaget så kjapt at ingen så det skikkelig. Va det avtalt spel? Hadde Liston solgt seg te mafiaen? Tilskuere og TV-seere meinte at de aldri så et knock out-slag. Dermed blei udtrykket «The phantom punch» født.

Ali blei innkalt te militærtjeneste, og han møtte te oppsatt tid 28. april 1967 i Houston, for å bli ein del av USAs væpnede styrker i Vietnamkrigen. Men Ali nekta å gå inn i militæret, og han blei dermed fratatt verdensmestertittelen i boksing. Han blei dømt te fem års fengsel, men han satt aldri inne. Itte diverse ankesager blei dommen oppheva av Høyesterett i juni 1971.

Itte tri år uden matchtrening forsøkte Ali å ta tebage tittelen seinare i 1971. Kampen mod mesteren, Joe Frazier, blei kalt «Fight of the Century», og itte 15 tøffe runder vant Frazier på poeng. Ali fekk sitt fyste tab som proffboksar.

Så gjekk det slag i slag – bokstavelig talt.

«The Rumble in the Jungle» – Ali tog tittelen tebage itte knock-out seier øve George Foreman i Zaire i oktober 1974.

«The Thrilla in Manila» – Ali forsvare tittelen mod Frazier i oktober 1975.

Leon Spinks tog tittelen fra Ali i 1978, men Ali vant returkampen året ittepå.

Muhammad Ali forsvarte VM-tittelen i tungvekt 19 ganger, og han klarte å vinna tebage tittelen tri ganger.

Tidlig på 1980-talet viste Ali tegn på dårlig helse. Han blei trege i reaksjonen, og han begynte å snakka utydeligt. Tilstanden forverra seg, og i 1982 fikk han diagnosen Parkinson. Te tross for sykdommen fortsatte Ali et aktivt liv, men nå fysst og fremst for å hjelpa andre. I 1996 fikk Ali det ærefulle oppdraget å tenna den olympiske ild onna Sommer-OL i Atlanta.

Og apropos OL i USA. Eg tror ikkje der e mange fra Stavanger så har vært på besøg hemma hos Mohammad Ali, men eg vett om ein. Og det skjedde onna Sommer-OL i Los Angeles i 1984.

Arild Marvik e ikkje bare ein markant person i Stavanger Roklub (med ein b), han har gjort seg så positivt bemerkta innen norsk rospport at han i 2003 fekk Norsk Roforbunds Gullmedalje – den høgaste udmerkelsen Roforbundet har. Itte sin egen aktive karriere va Arild trenar, og i 1984 fekk han tur til OL som trenar for de norske kvinnelige roerne.

Då den aktive konkurransen va øve for roerne, blei det sjans te å kikka seg om i Los Angeles-området. Og ein dag blei mange i den norske troppen invitert på grillparty te ein rige nordmann med et enormt hus i Beverly Hills. Han fortalte at Mohammad Ali bodde rett øve gadå.

Syklist Dag Otto Lauritzen, Arild og någen te ringte på dørå te verdens mest berømte boksar, og då kom livvakten ud for å sjekka kem de va. Og så sto Mohammad Ali himself i dørå – for å skriva autografer og bli fotografert.

De andre gjekk tebage te grillpartyet, men Arild og kameraten fra Roforbundet, Kjell Emblem, blei ståande å snakka med livvakten så lenge at de blei invitert inn på kaffe. Dermed blei det ein times tid i TV-stuå samen med herr og fru Ali og to barn på 6 – 8 år. Arild blei mektig populær hos de to små då han ga fra seg adle pinsene han hadde samla onna OL.

Då Arild og Kjell kom tebage te de andre, fekk de reprimande fra den norske OL-troppens ledar for å ha «forstyrret privatlivets fred» hos familien Ali.

Akkurat det tog de ikkje så tungt.